

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v. • leden - březen 2024 • cena 50 Kč

Ze života sboru

Dne 3. března 2024 proběhlo v rámci bohoslužby Sborové shromáždění. V našem sboru funguje mnoho sekcí, jejichž zástupci poskytli do Bludovického informátoru rozhovor nebo osobní postřehy z dané sborové oblasti.

Sekce presbyterstvo

Arturovi Grudzińskému, dlouholetému presbyterovi našeho sboru, který již rok zastává funkci kurátora, jsme položili následující otázky:

Čím se liší práce presbytera a kurátora sboru?

Dla mnie praca kuratora jest jak żeglowanie łodzią czy jachtem, gdzie jako sternik stoję bacznie przy sterze a do pomocy mam marynarzy pokładowych czyli prezbiterów. Osobiście taki patent żeglarza jachtowego posiadam stąd to porównanie. Jestem czujny i uważny, muszę rozglądać się dookoła i do przodu tak, aby kurs łodzi był bezpieczny i bezproblemowy, aby jacht nie wpłynął na mieliznę. Każdy z pomocnych marynarzy ma również swoje zadania, trzyma liny tak, aby żagle były napięte a aby wiatr gnał nas do przodu. A wszystko to pod bacznym okiem naszego kapitana pastor Renaty Firlové, która trzyma ten sprawny azymut - czyli kierunek.

Jak se pracuje novému presbyterstvu na čele s kurátorem pod vedením pastor Renaty Firlové?

Pracuje się nam dobrze, lekko żartując tworzymy wyborową grupę międzynarodową, która stara się nawzajem zrozumieć i uzupełniać. I chyba o tym to wszystko jest, nie bójmy się robić błędy, są tu i inni, którzy nam we wszystkim pomogą i podadzą przyjazną dłoń.

Scházíte se kromě setkání presbyterstva k dalším jednáním ohledně sboru?

W miarę możliwości i potrzeb spotykamy się również niezależnie na różnych spotkaniach mimo spotkania prezbiterów. Agenda naszego Kościoła Błędowickiego jest bardzo szeroka i zróżnicowana. Zajmujemy się wieloma tematami jak np.: Zawieranie i rejestracja umów wynajmów mieszkań i gruntów, agenda zagospodarowania i utrzymania cmentarzy, fond napraw i inwestycji, agenda wyrządzania spraw urzędowych przychodzących do skrzynki pocztowej „tzw. Datová schránka“.

Jak se Ti jako kurátorovi pracuje s presbytery?

Mam dobre wrażenie z wszystkich naszych prezbiterów, Halinka jest wspaniałym organizatorem i moderatorem imprez, Romek bardzo opiekuńczy staranny i pobożny, Karel zaradny technicznie i organizacyjnie, Josef spokojny i posiadający interesujące informacje

biblijne, Jarmila - to wspaniała dydaktyczna mówczyni, Luboš - to precyzja nie tylko techniczna, ale i ortograficzna, Ondřej - to dobry pomocnik w ciężkich chwilach, Ivo - to wspaniały kronikarz, David - to młodzieńcze spojrzenie w przyszłość, Libor - to nasz cierpliwy nauczyciel od czytania liturgii, Břeta - to skarbnica wiedzy i niekończących rozmów, Daniel - to spokojny i wierny pomocnik w potrzebie, Silvie - to summienna i zaradna pomoc.

Tvou vizí je zajisté začlenit presbytery s jejich nejbližšími rodinnými příslušníky do chodu bludovického sboru. Je samozřejmostí, že se presbyteré (pravidelně) účastní bohoslužeb?

Tak jak najbardziej. Moim marzeniem jest pływanie nie tylko na łodziach jednokadłubowych, ale również i na wielokadłubowych, tzn. na katamaranach czy trimaranach, ciągle wracam obrazowo do tego żeglowania, już wyjaśniam o co chodzi ...

Na jednej łódce siedzą prezbiterzy a na bocznych kadłubach spokojnie mogą siedzieć wszyscy inni, dla których ten kierunek i kurs łodzi jest wspaniałą drogą i radością, miejsca dla wszystkich jest dostatek.

Dlatego też zapraszam wszystkich bardzo serdecznie na organizowane przeze mnie rejsy czyli brygady przy na-

szym Kościele Błędowickim. Uważam, że tak wspaniałe zabytki kultury, jakim jest nasz Kościół, zasługuje sobie na uwagę i pielęgnację. Podziękowaniem za włożoną pracę jest radość tych wszystkich, którzy tu przychodzą i chcą znaleźć dla siebie pocieszenie i otuchę.

W tym roku odbędą się bardzo ciekawe brygady, śledźcie nas na web stronach oraz w ogłoszeniach naszego kapłana pastora Renaty Firlové. Uchylając rąbka tajemnicy, w najbliższym czasie, najprawdopodobniej po Świętach Wielkanocnych, szykuję bardzo ciekawą brygadę, gdzie zapraszam wszystkich wiernych naszego Kościoła, być może zrobimy to formą rodzinnego pikniku.

Má presbyterstvo nějaký plán, aby se návštěvnost sborovníků navýšila?

Teorii i propozycji jest dużo, ale gorzej to wygląda w praktyce. Aktualnie pragniemy zainteresować wszystkich różnymi spotkaniami przy naszym kościele, Laudate śpiewa, młodzież spotyka się w piątki, Podane Dłonie otaczają pomocą wszystkich starszych i potrzebujących. Mi osobiście marzy się jakieś kółko liturgiczno-teatralne, które wzbogaciło by i przyciągnęło nowych wiernych do naszego Kościoła. Moja recepta jest prosta, jeśli sam chodzisz do kościoła, to na dalszy tydzień zaprosz kogoś ze swojego najbliższego otoczenia, najlepiej z rodziny, z dzieci, z sąsiadów, a jeśli sam jeździsz autem, zaproponuj komuś, że go weźmiesz i pojedziecie razem. Znajdź sobie jakiś pretekst do zaproszenia np. – dzisiaj będzie wspaniałe kazanie, oczekuję informacji o nowej brygadzie, a może po prostu powiedz, że fajnie będzie, jak ktoś będzie ci towarzyszył... Jeśli ty sam będziesz pozytywnie nastawiony, na pewno zakazisz kogoś dalszego.

Co se vám v posledním roce podařilo v našem sboru?

a/ Zbiliśmy kompletną inwentaryzację gruntów i budów naszego kościoła,

b/ zrobiliśmy kompletną inwentaryzację majątku Kościoła w Błędowicach,

c/ odnowiliśmy pomalowanie oraz napisy na bramie wejściowej na starym cmentarzu w Błędowicach,

d/ zdemontowaliśmy rury i piece grzewcze w Kościele oraz pomalowaliśmy ściany,

e/ wymieniliśmy dwoje bocznych drzwi do Kościoła,

f/ zatwierdziliśmy najmniej kolizyjną koncepcję wykonania przez miasto Hawierzów miejsc parkingowych przy kościele i starym cmentarzu przy ul. Frydeckiej,

g/ na naszych brygadach: posprzątaaliśmy cały nasz Kościół włącznie z odkurzaniem przemysłowym, usuneliśmy stare drzewa i upiększyliśmy ogród przy budowlach kościelnych, podcieliśmy i uformowaliśmy drzewa i krzewy wokół Kościoła, wyczyściliśmy rynny i geigry przy zakrystii Kościoła.

Čeho se obáváte a jaké jsou vize presbyterstva v roce 2024?

Z takim kapitanem łodzi i pełną załogą marynarzy to niczego. Tylko rozwinąć żagle i płynąć do przodu, zapewne pojawią się burze i wchury, ale po deszczu zawsze wychodzi słońce. Chcemy wykonać naprawę i wymianę chodnika na cmentarzu w Żywocicach; zaplanować nowe miejsca grobowe i kolumbaria na cmentarzu w Żywocicach; dalej planujemy przycięcie i upiększenie dwóch wielkich drzew w pobliżu Kościoła oraz zabezpieczenie i utrzymanie porządku na 3 naszych cmentarzach (m.in. koszenie trawy); chcemy pomalować i odświeżyć ściany w zakrystii Kościoła.

- Děkuji za rozhovor, Pavlína Volná

Sekce bludovický sbor

Moje cesta do bludovického sboru začala na podzim roku 2020. Okamžitě jsem si uvědomila, že duch tohoto sboru je jiný než v Komorní Lhotce. Bylo to jako vstoupit do jiného světa. Začala jsem čelit novým výzvám: duchovní – formování sborového života, fyzické – stavební práce ve sboru. Kromě toho došlo i k výměně vedení – presbyterstva i kurátorů. Touto cestou chci vyjádřit vděk oběma kurátorům – Luboši Rajdusovi a Arturovi Grudzińskému – za jejich podporu a pomoc při realizaci všech stavebních projektů, které proběhly v uplynulém roce. Jako presbyterstvo se cítíme být povoláni dobrými správci toho, co nám bylo svěřeno.

Mnohem těžší výzvou je formování sborového ducha, což je aspekt, který se obtížně měří či hodnotí.

Nedělní bohoslužba – tiché prostranství Boží milosti: Srdcem našeho společenství je nedělní bohoslužba. Děkuji vám, kteří se pravidelně účastníte bohoslužeb, protože vaše přítomnost je pro mě moc důležitá. Nezáleží na počtu účastníků, neboť bohoslužba je chvíle obdarování Boží milostí, kdy se společně vydáváme na cestu hledání více než jen toho, co můžeme uchopit do svých rukou; hledání Boží vůle, požehnání, blízkosti a Boží působení v našich životech.

S novým presbyterstvem jsme se shodli, že je důležité zapojit i další členy sboru: presbyteri čtou biblické texty a na konci pronášejí osobní modlitbu. Tím se vytváří pouto společenství a vzájemného naslouchání. Děti z NŠ a jejich vyučující se také účastní začátku bohoslužby. Přítomnost dětí nám připomíná důležitost vzdělávání prostřednictvím biblických příběhů, soutěží nebo různých aktivit. Neméně důležité jsou i noví

návštěvníci kostela. Přejeme si, aby náš sbor byl otevřeným domovem pro každého, kdo touží najít místo společenství a duchovního růstu. Zvláštní uznání patří našim varhaníkům, účetní Kateřině Treichelové a kostelníci Mirce Volné, kteří svou oddaností a nasazením tvoří nedílnou součást našeho sboru.

S novými tvářemi v presbyterstvu jsme prožili první rok společné práce. Mohu s radostí konstatovat, že mezi námi vládne přátelská atmosféra a otevřená komunikace. Společně sdílíme vizionářské myšlenky a hledáme cesty, jak aktivně zapojit všechny generace do služby ve sboru. Naše pravidelná setkání jsou prostředkem, jak hledat odpovědi na otázky týkající se rozvoje sboru a jeho přitažlivosti pro dnešní generace.

Výuka náboženství v polské školce i ve škole je nejen povzbuzením, ale i zdrojem nesmírného nadšení. S láskou a vášní sdílím biblické příběhy s těmito malými průzkumníky víry. Jejich zvědavost, upřímnost a nadšení jsou pro mě nevyčerpatelným zdrojem inspirace. Ani výuka ve škole není bez překvapení. Každý dotaz, úsměv nebo prosba mi dodávají sílu a naději.

Biblické hodiny jsou pro mě chvíle duchovního obohacení. V domovech pro seniory objevuji poklady lidských osudů, prožitých životních příběhů a moudrosti, která mění perspektivu. V těchto přátelských prostorách se setkávám se starší generací a s jejich rodinami a personálem. Okamžiky s nimi mi připomínají sílu lidského ducha a Boží přítomnost ve chvílích ztráty a bolesti. Na faře se sborovníky objevujeme hlubiny Božího slova. Studujeme Bibli kapitolu za kapitolou a odvážně se sdílíme, co nás zasáhlo nebo co nám zůstává nejasné. Jsme srdcová skupina, která vítá každého, kdo se k nám přidá ve studiu Božího slova.

Konfirmandé, nekonečně rostoucí rodina mladých srdcí, naplňuje naše sborové prostředí životem a nadějí. V letošním roce se můžeme radovat z nejvyššího po-

čtu konfirmandů v historii mého působení ve sboru (šest mladých lidí). Sním o vytvoření nového dorostu z konfirmandů, které jsem „konfirmovala“ a kteří se do stávajícího dorostu nezapojili. Plánuji zrealizovat pobyt současných konfirmandů s konfirmandy z let 2021–2023. Přeji si, aby se do našeho sboru aktivně zapojili. Prosím o vaše modlitby a podporu, aby se nám podařilo tuto vizi uskutečnit a aby i mladí lidé toužili po duchovním formování a růstu ve společenství našeho sboru.

V našem sboru se můžeme pyšnit vysokým počtem křtů, z nichž většina patří do romské menšiny. S pokorou a vděčností přijímáme každou rodinu, která se k nám obrací s touhou po křtu pro své děti. Věřím, že ve svátosti křtu se děje mnohem více, než dokážeme pochopit či vnímat naším rozumem. Každý křest je pro mě výzvou k láskyplnému přijetí a podpoře těchto rodin.

Střední generace je kmen, ze kterého vyrůstá nová síla a energie pro náš sbor. Jsme vděční za každé setkání střední generace, která se vrací do míst, kde vyrůstala a cítila se jako doma. Společně toužíme, aby naše setkání byla pro všechny zdrojem rad, víry a budování společenství.

Jiné příležitosti

V srdci mi zraje poznání, že Boží cesta je plná nečekaných setkání a příležitostí. Toužím být božím nástrojem pro hledání smyslu života. Tyto příležitosti vykukují jako zářivé hvězdy na obloze mého života při pohřbech, svatbách nebo koncertech. Každý takový okamžik je pro mě povzbuzením k pokračování v této cestě služby. S pokorou se modlím, aby Boží ruka požehnala mému úsilí, aby přinesla plody, které přesahují mé prosby a očekávání. Věřím, že teprve začínám poznávat šíři Boží milosti a že má služba není omezena jen na konkrétní místo a čas. Těším se na další dobrodružství.

- S láskou a vděčností, pastor Renata Firlová

Sekce nedělní škola

Na nedělní besídku jsem chodila již od malička. Teď už ovšem ne jako člen, ale jako vyučující. Jako malá jsem si moc přála jednou vést nedělní besídku. Představovala jsem si, jaké to je chystat biblické příběhy, hry, tvoření nebo pečení. Když se mi tato možnost naskytla, velmi jsem se těšila.

Co mi ale nejdříve nedošlo, bylo, že na besídce nebudeme mít tak malé děti jako kdysi. Nejde ani o děti předškolního věku, ani prvního stupně. Naši účastníci mají okolo 12 let. Nedělní školu navštěvuje skupina až osmi dětí, většinou žáci druhého stupně. Kolik jich přijde, záleží týden od týdne, ale ani to nás neodrazuje chystat si zajímavé aktivity a zábavný program. Nedělní rána si rádi zpřijemňujeme šálkem čaje, horkou čokoládou nebo pečeným výrobkem.

Vyučující jsme nyní tři a střídáme se podle předem stanoveného rozvrhu tak, aby i témata, která vybíráme s paní farářkou, na sebe plynule navazovala. Vždy se snažíme vybrat taková, která jsou konkrétní i pro část roku a dají se hezky spojit s celým programem výuky. Nyní rozebíráme podobnosti a na ně chceme navázat veličnočním poselstvím.

Práce se staršími dětmi je pochopitelně jiná než s mlad-

šími. Tím, že mnohé děti navštěvují nedělní školu od malička, znají většinu příběhů i nazpaměť. Toto ale neberu jako nevýhodu, ba naopak. Tím, že jsou děti bystré, je výhodou, že se můžeme zamýšlet i do hloubky. Mluvíme asi i za ostatní vyučující, když řeknu, že do přípravy

se opravdu snažíme dát jak čas, tak i námahu. Ne vždy se ale naše plány setkají s realitou, protože nikdy není jisté, kolik dětí opravdu přijde. Tak či onak se vždy připravíme a snažíme se udělat tu hodinku co nejzábavnější a obohacující. Většinou si po mluvené části zahrajeme nějakou hru, jindy spojíme téma s aktivitou. Tato varianta je skvělá pro lepší zapamatování si daného příběhu. Čas od času tvoříme nebo si společně chystáme něco dobrého na zub.

Řekla bych, že k účasti děti motivuje především kolektiv. Někteří se znají od malička, jiní jsou příbuzní a další se znají ze školy. Líbí se mi, že mezi námi vznikly kamarádkské vztahy. Nenudíme se a cítíme se komfortně v přítomnosti ostatních. Víme, že tyto děti nebudou chodit na nedělní školu věčně. Přece jen jsou to většinou konfirmandé a my jim nebudeme stát v cestě jít zase dál. Proto bychom jim rády připravily následující lekce co nejpříjemnější a co nejzajímavější.

Dělá mi radost, že nedělní škola stále funguje. Jsem velmi vděčná za atmosféru, důvěru, přátelství a dobré vztahy, které mezi sebou máme. I když se s konfirmandy možná budeme muset zanedlouho rozloučit, i nadále je budeme vídat v kostele nebo na dorostě. Na roky spolu strávené věřím nikdo z nás nezapomeneme.

- Emília Klimszová

Sekce dorost

Odreagování po náročném týdnu, skvělá parta mladých lidí, dostatek jídla a pití, hojnost zábyvy, báječné hry a v neposlední řadě zamyšlení nad biblickými tématy shrnuje dvě slova: *dorost Bludovice*.

Dříve každý týden, nyní co dva týdny se schází náš dorost na společná páteční setkávání. Příčinou poklesu našich shledání je postupné dospívání dorostáků a odcházení za vysokoškolským životem do jiných měst. Není vždy lehké uskutečnit dorost s velkou účastí lidí. Mnozí z nás mají svůj program, o který nechtějí přijít, a proto je pro ně těžké se rozhodnout, jak stráví svůj páteční večer. I tak jsme rádi za každého člena, který na dorost přijde. Najdou se zde i mladí lidé, kteří na dorost pravidelně přicházejí.

Hlavním bodem večera je zamyšlení. Rádi uvažujeme nad moderními tématy a nad složitějšími otázkami, na

kteří dorostáci během života narážejí, není vždy na ně radno odpovědět. Většinou nás biblickým zamyšlením provází naše pastor Renata Firlová. Každopádně nechybí ani speciální hosté, kteří svou přítomností večer vždy zpestří.

Snažíme se dorost stále upravovat a posouvat s dobou dopředu. Proto pořádáme maratony oblíbených filmů, speciální dorostové programy na daný svátek během roku, nechybí ani společné vaření, dokonce se vzdálíme trochu dál od naší klubovny a zamíříme na laser game.

Kdo ví, jak bude dorost do budoucna fungovat, ale věřím, že se na dorostu vytvořila skvělá parta, která se i v dalších letech bude ráda setkávat.

- Matyáš Volný

Sekce Laudate

V tomto roku si Laudate připomína 25. výročí pod vedením naší zbornajsterky Pavlína Volné. Niektoré z nás sme členkami od začiatku, iné sa pridali v priebehu času. Ja osobne som rada, že mám uprostred týždňa chvíľku, kedy sa môžem uvoľniť, svoje starosti na chvíľku odložiť a zaspievať si. Streda o piatej je presne ten deň, kedy sa zídeme v počte 4-8 členiek. Tento rok v Laudate pôsobia: Pavlína Volná, Karin Siudová, Mírka Volná, Halína Hekerová, Renata Jasioková, Jarmila Rajdusová, Soňa Folwarczná a Slavomíra Klimszová.

Počas tých rokov ma vždy fascinovalo nadšenie Pavlína pri hľadaní a spracovávaní nových piesní, jej neustály elán a trpezlivosť s nami. Niekedy sa totiž stáva, že nám pracovné a osobné povinnosti znemožnia pravidelný príchod a nácvik je tak náročnejší. Spievame piesne od poľskej kapely TGD a Exodus 24, niekedy od slovenských autorov a taktiež české a americké piesne, ktoré si pamätáme ešte z čias, keď sme boli v mládeži.

Reagujeme aj na rôzne situácie, ktoré sa dejú. Spievali sme aj počas covidu, len čo to bolo čo i len trošku možné, po začiatku vojny sme sa naučili ukrajinskú modlitbu. Piesňami sa dá vyjadriť mnoho emócií, smutných i veselých, pocity zúfalstva i vďačnosti. Počas našich stretnutí nezabúdame ani na oslavy našich narodenín, ktoré nás spájajú a dokazujú, že nám na sebe navzájom záleží.

Okrem Bludovic chodievame vystupovať tradične do Senova a na Šumbark, príležitostne na pozvanie do blízkych farností. V uplynulom roku sme boli pozvané do Těrlicka, do Suchej a pri príležitosti obnovenia a rekon-

štrukcie kostola do Stonavy.

Aká je budúcnosť našej skupinky? To je teraz ťažké odhadnúť. Asi by sme potrebovali nové impulzy, možno pridanie sa nových, aj mužských hlasov, aby sme si mohli dovoliť viachlasné skladby. Pevne verím, že naša chuť spievať Pánu Bohu na slávu a ľuďom pre radosť v nás pretrvá a starosti bežného života nám nebudú prekážkou pri ďalšom pokračovaní.

- Slavomíra Klimszová

Sekce varhaníci

S větlo, zvony, ticho, bušení srdce, studené ruce - jevy před začátkem bohoslužby, které dokážou proměnit i perfektně nacvičenou skladbu v něco, co má s notovým zápisem jen málo společného.

Když jsem po osmileté pauze usednul poprvé za varhanami, uvědomil jsem si, jak obrovský jsem trémista. Už po první odehrané bohoslužbě jsem chtěl skončit, byla by však obrovská škoda zahodit příležitost skamarádit se s renovovaným královským nástrojem. Tréma mě sice neopouští ani teď po 70 odehraných bohoslužbách, ale uvědomil jsem si, že úderky vedle jsou běžnou součástí života, a proto se nebojím postupně pouštět i do náročnějších skladeb. Hledání not je mimochodem docela dřina a je k tomu potřeba využívat všechny možnosti - ztracené noty, hudební oddělení knihovny, mobilní aplikace, pirátské stránky na internetu nebo YouTube. Občas zahrají na bohoslužbě i nějakou filmovou hudbu doufajíc, že si toho nikdo nevšimne. Vždy se ale najde nějaký pozorný posluchač, který mi po bohoslužbě poctivě hlásí název filmu, ze kterého jsem čerpal.

Pro hraní je překážkou i mé studium v Brně, kde nemám možnost trénovat (v katedrále Petra a Pavla mi nikdo zahrát nenechá) ani pozitivně odpovědět na zprávu od paní farářky, jestli můžu zahrát ve čtvrtek na pohřbu. Je úsměvné, že i když máme v našem sboru tři varhaníky, všichni jsou ze školního prostředí a v čase výuky zkrátka nikdo zahrát nemůže.

Netuším, jakým směrem povede má životní cesta a koli-

krát ještě budu mít příležitost usednout za bludovickou chloubu. Jedno je ale jisté - hraní v Bludovicích je pro mě čest, velká zkušenost a také radost. Děkuji paní farářce, že mě oslovila. Děkuji sborovníkům za jejich vnitřní uši. A děkuji Pánu Bohu za zdravé ruce (a nohy 😊).

- Frederik Volný, varhaník

Sekce Podaná ruka

Historie vzniku aktivity *Podaná ruka* sahá do března 2017. Nápad byl nenadálý, ale stal se skutečností. Jednou, jen tak z legrace, jsem navrhla tehdejšímu pastrovi Vladislavu Volnému, že by nebylo od věci zřídit ve sboru nějakou sekci pro pravidelné setkávání nešťastných, osamělých, potažmo lidí postižených nepřízní osudu. A to proto, aby se měli možnost odreagovat od každodenních útrap. Také šlo o navázání přátelství.

Původně jsem měla představu o zřízení *knihovny-kavárny*, kde by se dalo aspoň dvakrát týdně posedět u dobré knihy se šálkem kávy anebo čaje. Zpovzdálí by se rozléhala tichá, uklidňující hudba, čímž by se navodila perfektní atmosféra. Knihy by se daly zapůjčit domů. Taková idea mě napadla, když po letech došlo ke zrušení pěveckého sboru na faře. Měla jsem za to, že by se dalo podobným způsobem vyplnit tuto prázdnotu. S pastorem V. Volným jsme po uvážení dospěli k jinému řešení: nastínili aktivitu, kde lidé mohou podat ruce potřebným. A najednou byl vyřešen i název naší sekce: *Podaná ruka*. Líbilo se mi to a děkovala jsem v duchu Pánu Bohu za vyřešení. Pak se to pomalu začalo rozjíždět. Hned následující měsíc jsem sezvala všechna děvčata, která projevila kladný

vztah, a společenství začalo fungovat. Mně osobně je líto, že se nedaří dát dohromady více účastníků a také samozřejmě muže, kteří by vnesli do kolektivu bohatší názorovou pestrost. Jaký je náš program? Po přivítání následuje společná modlitba z knížky *Dobrá setba*, pak zpíváme (někdy s klavírním doprovodem) nebo recitujeme. Poté následuje občerstvení, u kterého se vzájemně sdílíme, dále se věnujeme ručním pracím, připomeneme si významné dny v měsíci a na závěr se rozloučíme.

Mnohokrát jsem chtěla pozvat nějakého zajímavého hosta (kytaristu, harmonikáře, lidovou spisovatelku). Jenomže pro tak malý kolektiv není nikdo ochoten obětovat svůj čas a samozřejmě je nutné mít finanční dar pro tyto hosty. Co se týče letních aktivit naší sekce, je to obtížné vzhledem k vyššímu věkovému průměru, proto raději využíváme sborových pikniků u příležitosti svátku Letnice a Památky založení sboru. Setkání *Podaná ruka* se konají ve sborovém sále nebo klubovně, jednou ročně přinášíme dar sboru za tyto prostory, které k našim setkáváním využíváme. Srdečně zveme naše sborovnice na setkání *Podaná ruka*, která se konají první úterý v měsíci.

- Ludmila Gvoždová

Sekce Bludovický informátor

Bludovický informátor oslavil loni na podzim krásné výročí – 10 let od svého vzniku. Během tohoto období jsme pro vás, sborovnice, připravili s Pavlínou Volnou a autory článků a fotografií celkem úžasných 42 čísel. Snad pro vás bylo číst *Bludovický informátor* tak vzrušující, jako pro nás jej tvořit.

V době, kdy mě Pavlína oslovila se žádostí o spolupráci na tvorbě tohoto „okénka“ ze života bludovického sboru SCEAV, mi bylo teprve 20 let, začínal jsem zrovna

studovat na vysoké škole a s náboženstvím obecně jsem neměl žádné zkušenosti. Vzal jsem to ale tehdy jako příležitost své znalosti v této oblasti obohatit a nyní mohu říct, že to pro mne byla a je nezapomenutelná zkušenost. Nejsem sice oficiálně členem sboru a nikdy jste mě na žádné akci nebo bohoslužbě nemohli vidět, avšak díky tomu, že mýma rukama prošly stovky článků, kázání, blahopřání a fotografií ze života vašeho sboru, mám pocit, jako bych s vámi těch deset let opravdu prožil...

Bludovický informátor je čtvrtletník, a i když má každé číslo obvykle pouze 12 stran, zabere mi jeho tvorba přibližně 8 hodin čistého času. To zahrnuje sázení článku do těla informátoru, formátování textů, úpravy fotografií, přípravu grafiky a v neposlední řadě pak korektury a případné přeskládávání článků tak, aby do sebe vše hezky zapadlo a nikde nebyla zbytečná bílá místa. V začátcích byla práce časově náročnější, měl jsem méně zkušeností a častěji se například při korekturách měnily pozice jednotlivých článků, což mnohdy zapříčinilo nutnost zbytek informátoru znovu přeskládat. Časem jsme si však s redakcí tzv. sladili noty a věděli jsme již, jak druhá strana pracuje. Práce se tak stala mnohem efektivnější a tvorba informátoru rychlejší a zábavnější.

Věřím, že si náš Bludovický informátor, stejně jako dříve bludovická kronika nebo například i časopis Přítel, najde své místo v historii a třeba za několik desetiletí

Zrození Bludovického informátoru, jak jej znáte v dnešní podobě, se uskutečnilo 5. října 2013. Jde o čtvrtletník, který v bludovickém sboru vychází již 10 let. Obsahem tohoto periodika jsou zprávy ze života sboru, a proto navázal na dlouholeté vydávání bludovické kroniky, která se tak přestala psát. Možná někteří namítnou, že kronika byla cenným materiálem sboru. Ano, měla však jednu velkou nevýhodu – nikdy se nedostala do domácností našich sborovníků. Naproti tomu si Bludovický informátor (dále jen BI) mohli zakoupit všichni členové našeho sboru a další příznivci kostela.

Jak vznikla myšlenka vydávat BI? Již před rokem 2013 s ní přišel bývalý člen našeho sboru Vladimír Javorský, který společně s pastorem Vladislavem Volným BI vydával, ale v jiné podobě. Po jeho odchodu ze sboru tato iniciativa zanikla. Rok 2013 byl významným jedním životním jubileem – 40. narozeninami pastora Vladislava Volného. Manželka Pavlína Volná přišla s tím, že bude vhodné BI obnovit. První číslo nového Bludovického informátoru vyšlo v den pastorových narozenin, tedy 5. října 2013 v Neděli díkůvzdání. Znovuzrození Bludovického informátoru bylo na světě!

Co je spojeno s tvorbou BI? V prvé řadě je zapotřebí zajistit šéfredaktora, sazeče-grafika a tiskaře. Stali se jimi na dlouhých 10 let: šéfredaktor Pavlína Volná, grafik Milan Maček a tiskař Marie Solanová (Ethis). Vy, naši milí čtenáři, jistě víte, že obsahem BI jsou aktuality ze života našeho farního sboru: zprávy ze slavností, které se v Bludovicích konaly, zprávy ze života dětí, konfirmandů, dorostu, činnosti pěveckého sboru Laudate, sborových brigád, biblická zamyšlení, velikonoční a vánoční poselství, kázání hostujících pastorů, Bludovické ozvěny (křty, jubilea, svatby a pohřby členů našeho sboru). S 31 sborovníky nebo členy z jiných církví a profesí byly vedeny rozhovory. Za vznikem mnoha článků stojíte i vy, vážení sborovníci, protože jste do BI přispívali. Nelze vás vyjmenovat, neboť by šlo o desítky, ba dokonce o stovky pisatelů. Tímto vám srdečně děkuji, že jste článek napsali a v termínu poslali na email do redakce. Zasláním článků započala práce šéfredaktorky – každý článek přečíst a opravit, a to nejednou. Už v průběhu vzniku článků se rovněž přemýšlelo, zda by se k nim hodily fotografie a obrázky. Fotografie obstarávali: presbyter Břetislav Židek, Pavlína a Matyáš Volní. Když je číslo kompletní, zasílá se grafikovi Milanu Mač-

kuje sloužit badatelům jako ukázka života tehdejších sborovníků.

A pokud bych se ještě měl nakonec zamyslet, co mě, jakožto *agnostikovi*, tvorba Bludovického informátoru nejvíce přinesla, byla to rozhodně cenná možnost nenuceně vhlédnout do života jedné české církve a udělat si o otázce náboženství svůj vlastní obrázek. Mohu říci, že jsem i takto na dálku pocítil vaši otevřenost, vstřícnost, přívětivost, soudržnost a víru, a pakliže se jednou i já vydám na cestu Boží víry, bude to zřejmě pod křídly SCEAV.

Pavlíně Volné, pastoru Vladislavu Volnému, paní pastor Renatě Firlové i všem ostatním, kteří do BI přispívali, děkuji za deset let skvělé spolupráce a poutavého čtení.

- Milan Maček, grafika a sazba Bludovického informátoru

Všechna čísla Bludovického informátoru jsou dostupná na našich webových stránkách www.kostel-bludovice.cz/bludovicky-informator

kovi, který několik dní před zasláním do tisku článku graficky upravuje do takové podoby, aby číslo vyhovovalo redakci. Šéfredaktorka v neposlední řadě obdrží BI v podobě PDF, které se opět znovu pročítá a opravuje. Děkuji pastoru Vladislavu Volnému, který díky dlouholetým zkušenostem v oblasti polského jazyka články v polštině povětšinou opravoval. Hotové číslo je zasláno emailovou poštou do tiskárny Ethis Ostrava – paní Marii Solanové, která je seznámena s počtem čísel do tisku. Paní Marie bydlí v Havířově, a proto vyzvednutí BI není nákladné na dopravu. Nutno dodat, že každé číslo Bludovického informátoru bylo obrovskou radostí, že se dílo podařilo.

Vydávání Bludovického informátoru v podobě, jakou jste mohli vidat v posledním desetiletí, končí. Hlavním důvodem je navýšení ceny: z původních Kč 20 vzrostlo jedno číslo ve 4. čtvrtletí 2023 na Kč 40, v roce 2024 na Kč 50. Převedením BI do černobílé podoby by se sice náklady snížily, ale klesla by estetická stránka časopisu. Menší počet výtisků by způsobil navýšení ceny. Na počátku se vydávalo 80 ks, v současné době je to padesát, ale odběratelů ubývá, neboť mnozí starší sborovníci již mezi námi nejsou a mladší si číslo nekoupí, neboť BI si mohou zdarma přečíst na webových stránkách sboru. Pevně věřím, že bludovický sbor najde jiný způsob, jak naše sborovníky informovat o dění v našem kostele.

Něco končí a něco nového může opět začít. Jménem redakce děkuji skvělým spolupracovníkům – grafikovi Milanu Mačkovi – za jeho trpělivost a ochotu spolupracovat v týmu s manželkou pastora, v průběhu 10 let povznesl grafickou úpravu BI, protože s tak krásným čtvrtletníkem jsem se ve SCEAV nikde nesešla. Paní tiskařce Marii Solanové děkuji za velmi dobrou spolupráci a přátelství, které v průběhu 10 let mezi námi vzniklo. Spolupráce s grafikem a tiskařkou byla vždy bezproblémová, nikdo z nich nikdy neřekl, že nemá čas nebo že něco nejde. Děkuji vám všem, milí čtenáři, které BI potěšil a povzbudil ve víře. Bylo mi ctí a potěšením pracovat v bludovickém sboru v této oblasti.

- Pavlína Volná, šéfredaktor Bludovického informátoru

Slavnostní otevření Národního divadla (pokračování)

Požár Národního divadla 12. srpna 1881, i když byl objeven včas, se nepodařilo uhasit. Způsobily to neuvěřitelné náhody:

1. špatně byl použit požární automat, který měl alarmovat hasičský sbor
2. netekla voda, bylo prasklé potrubí novomlýnského vodovodu
3. železná ohnivzdorná opona, která mohla zabránit šíření požáru z jeviště do hlediště, byla zamčena na klíč, který se nenašel
4. v době požáru se konal pohřeb bývalého velitele pražského sboru hasičů, kterému jela prokázat poslední poctu většina spolupracovníků, a to i s technikou
5. královské město Praha mělo tehdy jedinou parní stříkačku, ke které neměl v danou dobu nikdo přístup.

Dobrovolníci vynášeli z hlediště divadla, kde zatím spadl strop do hlediště, co se ještě zachránit dalo.

Po dvou letech katastrofy bylo 18. listopadu 1883 Národní divadlo slavnostně otevřeno. V obtížných podmínkách se konaly zkoušky zahajovacích představení. Od celonárodní slavnosti s pestrým průvodem se upustilo, k organizaci chyběly finanční prostředky. Nedostatky se řešily za pochodu.

A přesto už za devět let se Národnímu divadlu dostalo velké pocty, a to ve vídeňském Prátru. Bylo pozváno na Mezinárodní hudební a divadelní výstavu předních evropských divadel. Z jeviště zazněl český jazyk. Zahajovalo se neznámou operou od „jakéhosi“ Smetany. Na jevišti se zrodil obraz české vesnice o pouti. Bylo nutné pořídit nové kostýmy (kroje) a veškeré dekorace. To všechno už bylo od premiéry roku 1866 značně omšelé. Inscenace *Prodaná nevěsta* ve Vídni omládlá. Dvě stovky vídeňských Čechů připravily souboru ovace. Opera zaujala už nádhernou předehrou, která sklídila bouřlivý potlesk. Následovalo dílo, jak psaly

videňské noviny „*plné krás, jehož každé číslo je perla*“.

Ten večer byl ohromným vítězstvím a Smetana nastoupil svou triumfální cestu světem.

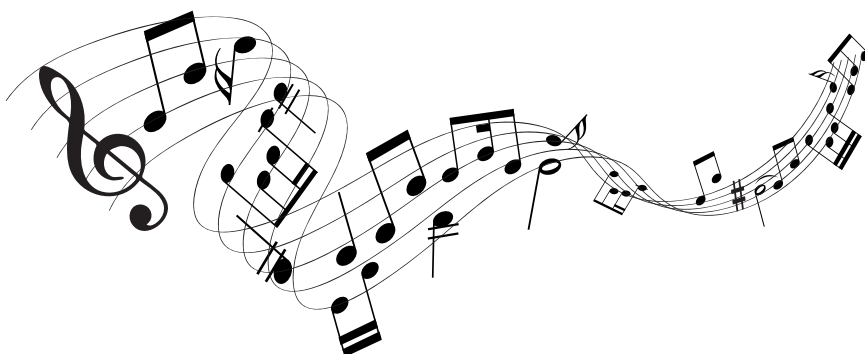
„Pozdravujeme Tě, Bedřichu Smetano, a děkujeme Ti za drahocennou omlazující lázeň, jakou jsi nám svou mistrovskou operou připravil. Blahozvuk jest hlas Tvých úst, kořená vůně luk a lesů jest závan Tvého dechu, slunce zář Tvého oka, dětské veselí, úsměv Tvých rtů a prostota tajemství Tvého umění.“ (Montagsrevue 2. 6. 1892)

Prodaná nevěsta zvítězila. V obecnstvu vládla již naprostá důvěra k Národnímu divadlu z Prahy. O reprízu byl takový zájem, že na plakátě bylo velkým písmem napsáno: *Vyprodaná nevěsta*.

„Češi si odnesli naprosto neobyčejný úspěch. Ještě nebylo případu, aby všechen zdejší tisk tak jednomyslně smekl klobouk před cizí prací a cizím nadáním. Překvapení bylo o to větší, že se tento ohromný úspěch vůbec neočekával.“

A pokračování? Národní divadlo bylo pozváno k pohostinským vystoupením do Frankfurtu, Berlína, Mnichova, Moskvy, Kadaně, Budapešti, Chicaga. Z Vídně se vrátilo divadlo jiné, než jaké tam jelo. Vyhrálo tím, že nenapodobovalo velké evropské scény, ale právě tím, v čem se jim nenapodobovalo: *bylo své, české, jedinečné*.

- Milada Kučerová

Tříčtvrtě století emeritního biskupa Vladislava Volného

Kdo by z bludovických sborovníků neznal pastora, biskupa Vladislava Volného?
Dne 4. března 2024 oslavil emeritní biskup významné životní jubileum - 75. narozeniny.
Velmi si vážíme práce, kterou vykonal na Boží vinici jako pastor v Bludovicích, později jako biskup SCEAV.

Do dalších let mu přejeme veršem z knihy Jóel:
Hospodin bude útočištěm pro svůj lid, pro syny Izraele bude pevností.

Srdečně přeje široká rodina Volných

Z okazji 80 rocznicy urodzin
Szanownej Jubilatce Annie Zielinowej
życzymy wielu łask Bożych.

*Niech Pan Bóg umacnia Was w drodze do świętości
nieustannie wspiera i ma w Swojej opiece.*

Pastor zboru Renata Firlová.

Cíl byl jasný

Vsobotu 9. března jsme se zúčastnili *Church cupu*, církevního fotbalového turnaje. Náš tým v dresech s nápisem Bludky na zádech byl tvořen jako obvykle dorostáky z našeho sboru a ze sousední apoštolské církve.

Již po předchozích turnajích byla polička naší klubovny ozdobena dvěma stříbrnými a jedním bronzovým pohárem. Cíl byl tedy jasný - zlato. Nebyli jsme však jediným týmem, který si brousil zuby na zlatou medaili.

Letošního *Church cupu* se zúčastnilo dohromady deset týmů. Náš celek musel poměřit síly například s fotbalisty z Albrechtic, Návší nebo Třince. Až na jedinou porážku v základní skupině jsme však po každém hvizdu píšťalky oznamujícím konec zápasu mohli vítězoslavně zvednout ruce nahoru a radovat se z výhry.

A to platilo i pro finále, kde jsme po 6 hodinách turnaje ve 21 h večer vyřadili našeho posledního soupeře - SCEAV Třanovice.

*Bludky si tak domů konečně odvezly zlatý pohár.
A my se nyní můžeme označovat za nejlepší fotbalisty naší církve
(minimálně do dalšího turnaje 😊).*

- Frederik Volný

Adam

Fredy

Maty

Velikonoční přání sborovníkům

*Protože sám prošel zkouškou utrpení,
může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.
(Žd 2,18)*

At' jsme svázáni jakýmikoliv pouty, díky Velikonocům můžeme říct: „Vítězství je jisté!“
At' jsme v jakékoliv situaci a nemáme odvahu jít dál, můžeme říct: „Vítězství je jisté!“
Když nám zemře někdo, koho milujeme, a když se zdá, že neexistuje budoucnost,
můžeme říct: „Vítězství je jisté!“

Ráno o Velikonocích učedníci zjistili, že láska zvítězila nad nenávistí,
přátelství nad zradou, život nad smrtí.

„Vítězství je jisté!“

*Požehnané Velikonoce prožité v hluboké vděčnosti za Boží lásku zjevenou na kříži Golgoty
a Boží moc zjevenou v prázdném hrobu
přeje presbyterstvo farního sboru.*

*Błogostawiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa,
który według wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas
ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.
(1P 1,3)*

Z okazji Świąt Wielkanocnych życzymy,
aby blask prawdy o zmartwychwstaniu rozświetlał wszelkie mroki codzienności,
a wiara w nowe życie napełniała serca wasze radością.

*Obfitych Łask i Błogostawieństwa od Chrystusa Zmartwychwstałego
oraz pełnych pokoju Świąt Wielkanocnych
życzy prezbiterstwo miejscowej parafii.*

BLUDOVICKÉ OZVĚNY

JARO 2024

Jubilanté

85 let

Wanda Gwózdziová, Životice
Marie Přečková, Datyně

80 let

Eleonora Zvanovcová, Bludovice
Gertruda Michalíková, Bludovice
Věra Mertová, Bludovice
Evžen Czyž, Životice
Anna Zielinová, Bludovice

75 let

Josef Radecki, Bludovice
Marie Szturcová, Šumbark
Em. bp. Vladislav Volný, Stonava

70 let

Mgr. Ilona Frydová, Bludovice

60 let

Ing. Otakar Kolorz, Datyně

55 let

Renáta Stasiová, Havířov
Ing. Jiří Skotnica, Životice

50 let

Irena Vojvodíková, Frenštát pod Radhoštěm

Křty

Karolína Dunková
Michal Paluv a Karolína Dunková

Simona Gogová
Ludovít Goga a Sabina Oračková

Hana Kiszová
Radek a Martina Kiszovi

Pohřby

Hilda Klimszová, roz. Bobková,
Havířov, 82 let

Herta Krzystková, roz. Santariusová,
Těrlicko, 83 let

Ján Vihonský,
Havířov, 96 let

Bludovický informátor - Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické augsburského vyznání

Adresa redakce: Selská 12, 736 01 Havířov - Bludovice

Redakce: Mgr. Pavlína Volná

Sazba a grafická úprava: Milan Maček